

Stranka glavnog postupka

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., u stečaju

Izreka

1. Članke 49. i 54. UFEU-a treba tumačiti na način da se sloboda poslovnog nastana primjenjuje na prijenos registriranog sjedišta društva osnovanog na temelju prava države članice na državno područje druge države članice u svrhu njegova preoblikovanja, u skladu s uvjetima propisanim u zakonodavstvu te druge države članice, u društvo uređeno pravom potonje a da pritom nema prijenosa stvarnog sjedišta navedenog društva.
2. Članke 49. i 54. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice koji prijenos registriranog sjedišta društva osnovanog na temelju prava države članice na državno područje druge države članice u svrhu njegova preoblikovanja u društvo uređeno pravom potonje, u skladu s uvjetima propisanim zakonodavstvom te države članice, uvjetuje likvidacijom prvog društva.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Kehl – Njemačka) – Kazneni postupak protiv I-a**

(Predmet C-195/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Vozačka dozvola — Direktiva 2006/126/EZ — Članak 2. stavak 1. — Uzajamno priznavanje vozačkih dozvola — Pojam ‚vozačka dozvola‘ — Potvrda o položenom vozačkom ispitu (Certificat d’examen du permis de conduire, CEPC) koja nositelju daje pravo upravljati vozilom na području države članice koja ju je izdala prije izdavanja konačne vozačke dozvole — Slučaj u kojem je nositelj CEPC-a upravljao vozilom u drugoj državi članici — Obveza priznavanja CEPC-a — Kazne izrečene nositelju CEPC-a zbog upravljanja vozilom izvan područja države članice koja je taj CEPC izdala — Proporcionalnost)

(2017/C 437/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Kehl

Stranke glavnog kaznenog postupka

I

Uz sudjelovanje: Staatsanwaltschaft Offenburg

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama te članke 18., 21., 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice na temelju kojeg ta država članica može odbiti priznati potvrdu izdanu u drugoj državi članici kojom se dokazuje postojanje prava na upravljanje vozilom njezina nositelja, ako ta potvrda ne ispunjava zahtjeve obrasca vozačke dozvole predviđenog tom direktivom, čak i u slučaju kad nositelj navedene potvrde ispunjava uvjete propisane tom direktivom za izdavanje vozačke dozvole.

2. Članak 2. stavak 1. Direktive 2006/126 te članke 21., 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi to što država članica određuje kaznu osobi koja, iako je zadovoljila uvjete za izdavanje vozačke dozvole predviđene tom direktivom, upravlja motornim vozilom na području te države bez posjedovanja vozačke dozvole koja je u skladu sa zahtjevima obrasca vozačke dozvole predviđenog navedenom direktivom te, u iščekivanju da joj druga država članica izda takvu vozačku dozvolu, postojanje svojeg prava na upravljanje vozilom stečenog u toj drugoj državi članici može dokazati samo privremenom potvrdom koju joj je ona izdala, pod uvjetom da ta kazna nije nerazmjerna u odnosu na težinu dotičnog djela. U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev mora u sklopu ocjenjivanja težine povrede koju je počinila dotična osoba i težine sankcije koju joj valja izreći, kao eventualnu olakotnu okolnost uzeti u obzir činjenicu da je dotična osoba stekla pravo na upravljanje vozilom u drugoj državi članici, koje dokazuje postojanje potvrde što ju je izdala navedena država članica, a koja će u pravilu prije nego što istekne na zahtjev dotične osobe biti zamijenjena vozačkom dozvolom koja je u skladu sa zahtjevima obrasca vozačke dozvole predviđenog Direktivom 2006/126. Taj sud u kontekstu svoje analize također treba ispitati koliku je stvarnu opasnost za sigurnost prometa na cestama dotična osoba predstavljala na njezinu području.

(¹) SL C 260, 18. 7. 2016.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Majid Shiri, poznat i pod imenom Madzhdi Shiri**

(Predmet C-201/16) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za
razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće
zemlje — Članak 27. — Pravni lijek — Opseg sudske nadzora — Članak 29. — Rok za provedbu
transfera — Neprovedba transfera u određenom roku — Obveze odgovorne države članice — Prijenos
odgovornosti — Zahtjev da odgovorna država članica donese odluku)**

(2017/C 437/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Majid Shiri, poznat i pod imenom Madzhdi Shiri

uz sudjelovanje: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Izreka

1. Članak 29. stavak 2. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva treba tumačiti na način da se, ako transfer nije proveden u šestomjesečnom roku, kako je definiran u članku 29. stavcima 1. i 2. te uredbe, odgovornost *ex lege* prenosi na državu članicu moliteljicu a da pritom nije potrebno da odgovorna država članica odbije prihvatiti ili ponovno prihvatiti predmetnu osobu.